

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2022:176934
Datë: 12.08.2024
Numri i dokumentit: 06042350

CAP.nr.1739/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil, gjyqtarja individuale Frosina Sylejmani, me bashkëpunëtorin profesional Kastriot Makolli, në çështjen juridike – përmbartimore të kreditorit Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike sh.a (KESco), me seli në Prishtinë, ndaj debitorit A. Sh nga Prishtina, me objekt të përmbartimit kërkesë në të holla, duke vendosur lidhur me ankesën e kreditorit të paraqitur kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, PPP.nr.746/22 të datës 31.07.2023, me datë 12.08.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

I. REFUZOHET e pabazuar ankesa e kreditorit Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike sh.a (KESco), me seli në Prishtinë, ndërsa Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, PPP.nr.746/22 i datës 31.07.2023, në pikën I të dispozitivit, VËRTETOHET.

II. Pika II, III dhe IV e dispozitivit të aktvendimit PPP.nr.746/22 të datës 31.07.2023, mbetet e pashqyrtuar

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, me aktvendimin PPP.nr.746/22 të datës 31.07.2023, në pikën I të dispozitivit ka aprovuar pjesërisht të bazuar prapësimi e debitorit A. Sh nga Prishtina ashtu që ka anuluar pjesërisht Urdhrin Përmbartimor P.nr.275/22, të datës 23.06.2022, të përmbartuesit privat Destan Bujupaj, për periudhën e borxhit nga data 31.12.2013 e deri më 02.01.2021 në shumën prej 722.30 Euro. Në pikën II ka refuzuar pjesën tjetër të prapësimit të debitorit A. Sh nga Prishtina, për periudhën e borxhit nga data 02.01.2021 deri me datën 25.05.2022, në shumën prej 177.85 Euro. Në pikën III të dispozitivit ka vendosur se nëse debitori ushtron ankesë kundër aktvendimit, debitori urdhërohet që në afatin prej shtatë (7) ditësh nga dita e ushtrimit të ankesës të paguaj garancionin në shumën prej 177.85 Euro. Në

pikën IV ka vendosur se nëse debitori dështon të paguajë garancionin brenda afatit ligjor, ankesa kundër këtij aktvendimi do të konsiderohet se nuk është dorëzuar fare nga pala ankuese.

Kundër këtij aktvendimi në afatin ligjor ka paraqitur ankesë kreditori Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike sh.a (KESco), me seli në Prishtinë, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe përmbarimore, për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovoj ankesën si të bazuar ashtu që të ndryshohet aktvendimi i ankimuar dhe të mbetet në fuqi urdhri për përmbarim i Përmbaruesit Privat ose të priset aktvendimi i ankimuar dhe çështja t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe rivendosje.

Përgjigje në ankesë nuk ka parashtruar debitori.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktvendimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194, 208 dhe 209 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), e lidhur me nenin 17 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore (LPP), ka gjetur se:

Ankesa e kreditorit është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se Përmbaruesi Privat, Atip Mustafa, me Urdhrin Përmbarimor, P.nr.275/22 të datës 23.06.2012, ka lejuar përmbarimin e propozuar nga kreditori kundër debitorit, lidhur me pagesën e borxhit në shumë prej 900.15 euro, në bazë të dokumentit të besueshëm–ekstrakti nga librat afariste, me kamatëvonesë prej 8%, duke filluar nga dita e kalimit të afatit për pagesë si dhe shpenzimet e procedurës përmbarimore.

Kundër këtij urdhri mbi lejimin e përmbarimit, brenda afatit ligjor, debitori ka paraqitur prapësim, ku mes tjerash ka theksuar se e kundërshton në tërësi urdhrin për shkak se borxhi është i parashkruar.

Përgjigje në prapësim ka paraqitur kreditori duke theksuar se pretendimet rreth parashkrimit nuk qëndrojnë sepse kreditori propozimin për përmbarim e ka filluar duke u mbështetur në dokumentin e besueshëm konform nenit 29 par.1.2 dhe 40 par.1 dhe 341 të LPP-së, propozimi për përmbarim është bërë për periudhën 26.04.2021 e deri me 11.05.2022, dhe debitori ka bërë pagesa të kohëpaskohshme në vlera të ndryshme dhe konform nenit 368 par. 1 dhe 2 kemi ndërprerje të parashkrimit. Me tutje kreditori ka theksuar se kërkesa për prapësim nuk është në harmoni me nenin 69 par.4 të LPP-së.

Gjykata e shkallës së parë, pas vlerësimit të prapësimit dhe përgjigjes në prapësim, me aktvendimin PPP.nr.746/22 të datës 31.07.2023 ka vendosur që ta aprovoj pjesërisht si të bazuar prapësimin e debitorit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar.

Në arsyetim të aktvendimit të ankimuar, gjykata e shkallës së parë ka theksuar se në rastin konkret, propozimi për përmbarim është lejuar nga përmbaruesi privat, pjesërisht në përputhje me dokumentin e besueshëm, e që ishte ekstrakti i verifikuar nga librat afariste për pagesat e shërbimeve të energjisë elektrike. Ky ekstrakt mbi të cilin është lejuar përmbarimi përfshin

periudhën kohore nga data 31.12.2013 deri me datën 09.06.2022, e për të cilën edhe është kërkuar përmbartimi. Më tej ka arsyetuar se sa i përket pretendimit të debitorit për parashkrimin e borxhit, i njëjti pretendim pjesërisht qëndron. Kjo pasi që me Ligjin për Marrëdhëniet e Detyrimeve, përkatësisht Neni 360, paragrafi 1, pika 1.1, përcakton afatin një (1) vjeçar të parashkrimit të shërbimeve të ujit. Në lidhje me këtë, Neni 360, paragrafi 2, i Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve shprehimisht përcakton se “[]afati i parashkrimit rrjedh nga fundi i vitit në të cilin arrin kërkesa për pagesë.” Rrjedhimisht, gjykata pas analizimit të shkresave të lëndës si dhe periudhës kohore për të cilën është lejuar përmbartimi, erdhi në përfundim se borxhi i cili rrjedhë nga ekstrakti i verifikuar nga librat afariste për pagesat komunale për furnizim me energji elektrike është shuma e tërësishme prej 177.85 Euro, dhe për të njëjtën shumë lejohet përmbartimi, ashtu edhe siç është përcaktuar në dispozitiv të këtij aktvendimi. Për pjesën tjetër të borxhit, për periudhën nga data 31.12.2013 e deri më 02.01.2021 në shumën prej 722.30 Euro i njëjti është parashkruar. Rrjedhimisht, në rastin konkret, gjykata ka vlerësuar se bazuar në kohën e ushtrimit të propozimit, kërkesa e arritur për pagesë e kreditorit deri me datë 02.01.2021 është parashkruar.

Gjykata e shkallës së parë për mënyrën e vendosjes vendimin e saj e ka mbështetur në dispozitat e 29, 69, 71, dhe 73 të LPP-së dhe dispozitën e nenit 360 të LMD-së.

Gjykata e Apelit e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës të shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar për arsye se i njëjti nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragraf 2 pika b), g), j), k), dhe m) të LPK-së dhe drejtë është zbatuar e drejta materiale, për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të kreditorit se aktvendimi i atakuar është i përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika n) të LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktvendimit të ankimuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e dhëna, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për aprovimin pjesërisht të prapësimit të debitorit dhe shfuqizimit pjesërisht të urdhrin përmbartimor P.nr.1297/2019 i datës 30.08.2019, e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet.

Gjykata e Apelit e ka vlerësuar mënyrën e vendosjes në këtë çështje juridike përmbartimore nga ana e gjykatës së shkallës së parë dhe ka gjetur se gjykata e shkallës së parë ka vendosur në mënyrë të drejtë, duke u mbështetur në provat e administruara të cilat i referohen gjendjes faktike të vërtetuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë nga gjykata e shkallës së parë dhe rrjedhimisht, duke zbatuar në mënyrë të drejtë të drejtën materiale. Drejtë dhe në mënyrë të plotë nga gjykata e shkallës së parë është vërtetuar dhe konstatuar gjendja faktike dhe aktvendimi i ankimuar nuk përmban as shkelje të dispozitave të Ligjit të Procedurës Kontestimore sipas pretendimeve ankimore të kreditorit përmes ankesës së paraqitur.

Gjykata e shkallës së parë me vendosjen si në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar duke e shfuqizuar urdhrin përmbartimor për periudhën kohore nga data 31.12.2013 e deri me datë 02.01.2021 në shumë prej 722.30 euro, drejtë ka vërtetuar gjendjen faktike dhe drejtë e ka bërë

aplikimin e të drejtës materiale, për arsye se në bazë të nenit 360 par.1 pika 1.1 të LMD-së parashihet: “Kërkesat të cilat parashkruhen pas një (1) viti: 1.1. kërkesat për furnizimin e energjisë elektrike, energjisë termike, gazit, ujit dhe shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e shërbimit të pastërtisë, nëse furnizimi ose shërbimi është kryer për nevojat shtëpiake...” ndërsa me paragrafin 3 të të njëjtit nen parashihet: “Parashkrimi rrjedh edhe nëse furnizimi dhe shërbimet vazhdojnë”.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se debitori e ka pranuar borxhin duke bërë pagesa të kohëpaskohshme dhe rrjedhimisht është ndërprerë afati i parashkrimit, ngase sipas Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Rev.nr.148/2012 i datës 09.09.2013 parashihet se pagesat eventuale që janë bërë për një periudhë nga debitori në formë të ndonjë pagese nuk shkaktojnë ndërprerjen e rrjedhjes së afatit të parashkrimit, përveç nëse mes palëve ka marrëveshje për riprogramim të borxhit apo ka specifikime të kërkesës për të cilën behet pagesa që në rastin konkret nuk ekzistojnë.

Andaj, Gjykata e Apelit vlerëson se pagesat e kohëpaskohshme debitori assesi nuk e ka pohuar detyrimin ndaj kreditorit, detyrimi në fjalë quhet i pohuar, kur palët dakordohen për riprogramim të borxhit duke përcaktuar afatet brenda të cilave debitori do detyrohej ta përmbushte detyrimin e tij ndaj kreditorit në këste të arritura sipas marrëveshjes. Faturat mujore të pranuar nga debitori nuk e kanë karakterin e kështit mujor, pasi termi kësht apo shumë periodike (zakonisht mujore), iu referohet kontratave kur ndërgjyqësit janë pajtuar paraprakisht për shumën fikse të përmbushjes së detyrimit, mos përmbushja e të cilave apo përmbushja eventuale do të pas sjellte ndërprerjen e rrjedhjes së parashkrimit.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes sipas aktvendimit të atakuar ka shqyrtuar edhe pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe, për çka vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

Pika II, III dhe IV e dispozitivit të aktvendimit të ankimuar mbetet e pashqyrtuar në mungesë të pretendimeve ankimore në këtë pjesë të aktvendimit.

Kompetenca e Gjykatës së Apelit për të vendosur nga ana e gjyqtari individual në shkallë të dytë bazohet në dispozitën e nenit 3 par. 2 të LPP, me të cilën është paraparë se në shkallën e dytë vendimet i nxjerr gjyqtari individual.

Nga të gjitha arsyet e paraqitura e në pajtim me dispozitat e nenit 194, 208, 209 paragrafi 1 pika b) të LPK-së, e lidhur me nenin 17 të LPP-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.1739/2023 me datë 12.08.2024

Gjyqtarja
Frosina Sylejmani